

Framhald frá síðu 6

verka. Satt at siga, vóru nógv, sum hildu, at tilfar fór at skortu, og at torført fór at vera at fáa hann prentaðan.

Tveir av nevndarlimunum vildu, at hann skuldi prentast í Føroyum, og hetta høvdu vit einki í móti. Vit hava vunnið á teimum trupulleikum, sum vit óttaðust, men tað hevur sjálvsagt givið nógv arbeiði.

P/F Einars Prent hevur fingið hann prentaðan, hóast nakað seinkaður, og í 1977 og 1978 eru komnir 4 Varðar (bd. 44, hefti 1—4 og bd. 45 hefti 1—4) við góðum 500 síðum. Tað er ongantíð komið meir enn tað sama.

Upprunatilfar er komið frá umleið 40 feroyingum, og 12 umsettir høvundarar hava verið í tíðarritinum. Tað hevur frøtt fólk, sum hava áhuga fyri feroysk-

um bókum, at nógv ummæli hava verið og debutantar í hvørjum Varða.

Síðsti Varði, ið kom, hevði bert tveir titlar, ið vóru týddir. Vit hava eitt gott samband við meir enn 50 skrivandi fólk og týðarar, og tað, sum hevur gleitt okkum, er ein vaksandi áhugi. Fólk eru aftur farin at leingjast eftir Varðanum sum í gomlum døgum. Men trupulleikar hava verið.

Trupulleikar, sum vit ikki høvdu doymt um fóru at koma.

Eg skal ikki troytta, men bert nevna, at áðrenn fyrsti Varðin var kominn, gøddust vit báðir, Gunnar oviarnir, tá avgreiðslumaðurin noktaði at gera ymisk fólk, honum ikki dámdi til lim, t.d. Magnus Dam Jacobsen, sála. Og tá fyrsta bind kom, noktaði viðkomandi at avgreiða Varðan. Tað gingur

3 vikur frá tí, hann var liðugur á prentsmiðjunum, til haldararnir høvdu fingið hann. Teir ringdu dagliga, og eg hevði úr at gera við at fara til telefonina. Eg tekiði nakrar limir, tá vit byrjaðu, men teir fingi ikki Varðan fyrr enn eitt ár aftaná, tá hevði eg borið hetta fram á aðalfundinum í 1978. Einaasta aftursvarið, eg tá fekk frá avgreiðslumanninum var: »passar ikki« og »ósatt«.

Á aðalfundinum í 1978 vóru øll samd í uppskoti frá Sámal Johansen um, at limalistin eigur at prentast í Varðanum, men enn hevur nevndin ikki fingið listan, hóast hon hevur roynt, og á aðalfundinum í 1979 var aftur semja um — hann, ið tigur, hann samtykkir — at Emil Juul Thomsen skuldi geva nevndini limalistan.

Á aðalfundinum í 1978 vóru nógv møtt, sum tú av góðum grundum ivast í, vóru limir, og á aðalfundinum 1979 vóru ótrúliga nógv fólk, 171, møtt. Avgreiðslumaðurin segði á sama fundi, at tað vóru 400—500 limir í felagnum.

Ein av hesum »nýggju limunum« røpti: »Tvætla um bókur, veljið Emil og farið heim og arbeiðið.«

Er tað lægdi, ein ivast, um hesin er limur í BOKMENTAFELAGNUM. Er tað lægdi, um fólk fara at spyrja, um alt ruggar rætt.

Hvat er at krógva. Hvi ikki koma fram í ljósið við limalistanum. Hvi er tað fyri so mong skrivandi og bókmentaáhugað næstan ógjærlikt at bliva limir.

Óg hvi vil ein nevndarlimur ikki rætta seg eftir meirlutaviðtøkum í nevndini. Gera eftir teimum.

Nú havi eg einki sagt um teir endurprentaðu Varðarnar.

Sum so nógvir aðrir feroingar eigi eg eisini teir og eri glaður um teir. Eg frøddist eisini, at fólk tóku so væl ímóti teimum. At halda, at tað skyldast seluteknikki er at vanvirða fólk, og tí ein ikki kennir tað fasta stöð, teir gomlu Varðarnir hava. Sum limur í Bókmentafelagnum veit eg bara hetta. Uppskot var um at endurprenta Varðan miðskeiðis í sekstíárunum. Tveir persónar bjóðu sær at endurprenta hann, nakrir limir vildu, at Varðin sjálvur gjørdi tað, aðrir hildu, at hann ikki skuldi endurprentast.

Emil Juul Thomsen fekk loyvi, og eg havi hoyrt okkurt um innihaldið í hesum sáttmála, men tá eg aldri havi sæð henda sáttmála, ei heldur rokni-skápin fyri henda sáttmála kann eg einki siga um hetta.

Á rokniskapinum stat- us 31.12.1978 stendur: Restágóði fyri endur-

prenting Varðans 189.578.60 kr.

Men hvi í allari við- verð kann sáttmálin ella sáttmálarnir og rokni- skápurin fyri hesar endur- prentaðu Varðar, sum má vera millum Bókagard (Emil Juul Thomsen) og Bókmentafelagið ikki koma fyri eyguni á limun- um.

Eg fái meg ikki at halda, sanniliga ikki, at avgreiðslumaður Varðans (Emil Juul Thomsen) hevur nakað at krógva, og tí vænti eg, at hetta verður sent til limirnar grannskoðað, men um limalistin nakrantíð verður kunnað- ur limunum, hugsji eg ikki, at mæð verður unt at upp- livia sum limur Varðans.

Eitt skal standa fast. Tað arbeiðið, Emil Juul Thomsen hevur gjørt fyri bókmentafelagið Varðan, selu av bókum og tíðarrit- um, síðan hann varð vald- ur, kundu mong havt gjørt betur.

Eitt aftrat. Emil Juul Thomsen hevur á tveimum aðal- fundum sagt ósatt.

Men tað er vár nú. Hvat ger eitt heglingsæl. Eitt farandi skjóggj. Summaríð kemur. Tað er gróður i. Næsti Varðin bd. 46 hefti 1—2 er settur og verður liðugur frá prentsmiðjunum aftan á pásir. Næsta, bd. 46 hefti 3—4 hava vit longu væl av tilfari til.

Eg vil takka øllum fyri vælvild, og tað hevur fjálgað, at nógv hava til- skilað: »Skal bert í Varð- an, um tit eru blaðstjórn- ar.«

Steinbjørn B.

Framhald frá síðu 7

verri fjngnar hærð, uttan í ár, tað hvøld var funnin á fleiri stöðum.

Upprætta sildina, sum gýtur um várið á bankunum eystanfyri, gýtur nakað av sildi í apríl — mai inni á firðunum. Eisini henda hevur verið burtur hesi árin.

Einkult ár gýtur sild eisini um summaríð og heystið inni á firðunum. Uppi í fjarðasilidini bæði í 1977 og 1978 var slið summargýtandi sild. Henda gýtting er ikki á hvørjum ári og er hetta helst ferðandi sild frá grannalondunum antin Ís- landi ella Hetlandi.

BRIDGE

Finalan í tí fyrstu steypakappingini fyri lið, sum Føroya Bridge Samband skipaði fyri, varð spæld leygardagin 3. mars.

Kappingin byrjaði í november mánað, og varð skipað sum ein cup-kapping, soleiðis at bert vinnandi liðini hildu áfram. 23 lið tekiðu til luttøku, og tey tveir, ið komu í finaluna vórðu liðið hjá Páll S. Sørensen úr Klaksvík og liðið hjá Dia Houlsen úr Vági. Umframt Páll Sigmund spældu á klaksvíksliðnum: Jógvan Clementsen, Álvur Klakk, Sigurd Heinesen, Asla Weihe og Friðálvur Pedersen.

Á Vágslíðnum vórðu umframt Dia, Oli Holm, Johan Müller (Hannemann), Marianna Eystberg og Elisa Holm.

Finalan gjørdist ógvuliga spennandi, og var hetta ikki óvæntað, tí at liðini hava roynt jøvn í dystum fyrr.

Vinnarar gjørdust klaksvíkingarnir, og fingi teir steyp í part, sum Bilasalan Norðena hevði givið.

Samanlagt fingi klaksvíkingar 95 imp móti 83 hjá vágbingum. Umroknað til kampstíggj gevur hetta 13—7.

Dysturin gekk soleiðis:

1. umf.: N—S: Hannemann — Oli
Í opna rúminum sita: E—V: Páll S. — Jógvan

Í lukkaða rúminum: N—S: Álvur — Sigurd
E—V: Marianna — Elisa

spæl 1: Opið: V: 3 sp + 3 Lukkað: V: 3 sp. + 4 = 1 stig til VB
spæl 2: Opið: N: 3 ut + 4 Lukkað: E: 2 sp. + 1 = 1 stig til VB
spæl 3: Opið: V: 3 rú + 3 Lukkað: E: 3 sp + 3 = 1 stig til VB
spæl 4: Opið: E: 4 hj + 4 Lukkað: E: 3 ut + 3 = 1 stig til KL
spæl 5: Opið: S: 4 hj. + 4 Lukkað: S: 2 hj. + 4 = 10 stig til VB

Her var Norðan í tí lukkaða rúminum einki heilt vak- in, tá ið hann letur Sunnan liggja í 2 hj.

spæl 6: Opið: E: 5 rú + 5 Lukkað: V: 5 kl + 1 = 12 stig til KL

Fordeilingin var henda:

sp. K 10 5
hj. 7 5 3
rú. E D 6
kl. 9 8 6 3

sp. B 4
hj. D 8
rú. K 10 8
kl. E K D B 5 2

sp. E92
hj. EK
rú. B 9 7 5 4 3
kl. 10 4

sp. D 8 7 6 3
hj. B 10 9 6 4 2
rú. 2
kl. 7

Sum tað sæst, eru 5 kl. ikki at vinna, tá ið spæðari kemur í spælið, sum hann kom í tí lukkaða rúminum.

Í tí opna rúminum vann Eystan 5 rútarar. Kl. 7 kom út, og tá ið Norðan kom inn uppá trumf, spældi hann kleyvara aftur, ivaleyst uppá tað, at Suður skuldi stinga. Um Norðan ikki spældi kleyvara tá, men spæðara, kann kontraktin ikki vinnast. Við- merkjast skal, at Suður hevði sagt frá 5—5 í major.

spæl 7: Opið: S: 1 sp D + 1 Lukkað: E: 3 ut + 2 = 9 stig til KL
spæl 8: Opið: V: 4 hj + 4 Lukkað: E: 4 hj + 1 = 10 stig til KL

Her var avgerandi, hvør hondin sat við kontraktini.

Støðan í hálvleikinum var henda:
Klaksvíkingar: 43
Vágbingar: 36

2. umf.: N—S: Hannemann — Oli
Í opna rúminum sita: E—V: Friðálvur — Asla

Í lukkaða rúminum: N—S: Páll S. — Jógvan
E—V: Marianna — Dia

spæl 1: Opið: E: 2 kl + 4 Lukkað: S: 2 rú + 3 = 1 stig til VB
spæl 2: Opið: V: 4 hj + 1 Lukkað: V: 4 hj + 2 = 2 stig til KL
spæl 3: Opið: V: 4 hj + 6 Lukkað: V: 3 hj + 7 = 9 stig til KL
spæl 4: Opið: V: 2 sp + 3 Lukkað: V: 3 sp + 5 = 2 stig til VB
spæl 5: Opið: S: 3 ut + 5 Lukkað: N: 3 ut + 3 = 2 stig til VB
spæl 6: Opið: S: 1 ut + 1 Lukkað: S: 2 sp + 1 = 4 stig til VB
spæl 7: Opið: E: 3 ut + 3 Lukkað: V: 3 kl + 4 = 10 stig til KL
spæl 8: Opið: N: 6 kl D + 6 Lukkað: N: 5 kl + 6 = 12 stig til VB
spæl 9: Opið: V: 6 hj + 3 Lukkað: V: 3 ut + 5 = 14 stig til VB
spæl 10: Opið: V: 3 ut + 1 Lukkað: E: 2 hj + 2 = 5 stig til VB
spæl 11: Opið: S: 2 sp + 2 Lukkað: N: 1 ut + 1 = 4 stig til VB

Í hesum spælinum hevði Norðan í tí lukkaða rú- minum, um hann vildi, 7 stikk sum spælið gekk, men hann royndi óivað eftir tí áttanda, sum »sjálvandi« gjørdi at hann fór ein niður.

spæl 12: Opið: S: 2 sp + 1 Lukkað: S: 3 ut + 4 = 12 stig til KL
spæl 13: Opið: N: 4 sp + 1 Lukkað: N: 4 hj + 4 = 12 stig til KL

Í hesum spælinum var fordeilingin henda:

sp. 8 7 6 4 2
hj. K 8 5 3
rú. —
kl. K B 5 4
sp. K
hj. E 10 7 4
rú. 10 9 7 5
kl. 10 9 8 3

sp. D B 10 9
hj. 2
rú. E K 8 6 3 2
kl. 7 2

4 sp. kunnu ikki vinnast, E—V fáa altíð 3 spæðara stikk og hj. E. Móti 4 hj. kom rú. K út, sum Norðan stakk. Hann stakk tveir rútarar afturat, við at spæla seg inn á borðið uppá kl. E og kl. D. Síðani spældi hann hj. K, sum Vestan tók við E, og spældi kleyv- ara aftur, men tá hevði Eystanongan trumf eftir, tá lat í Páll Sigmund: »Tað var nú gott, at trumfurin sat so skeivur!« So spældi hann kl. K og lítlan spæð- ara til E, trekti hj. D og B, og so fekk mótspælið rest.

spæl 14: Opið: N: 2 sp + 4 Lukkað: N: 2 sp + 4 = javnt
spæl 15: Opið: V: 3 ut + 3 Lukkað: V: 3 rú + 4 = 7 stig til KL
spæl 16: Opið: E: 5 hj D + 2 Lukkað: N: 5 kl + 5 = 3 stig til VB

Annars verður spennandi at vita, hvussu tað fer at gangast hesum báðum liðum til feroymeistarakapp- ingarnar í lið sum byrja 21. apríl.

FM-parakappingin verður 31.3/1.4., og tað frætt- ist at Ib Lundby ætlar at koma til Føroya í hesum sambandi.

n.n & h.j.